

§ 26.

Justitsministeren bemyndiges til under Forudsætning af Gensidighed at træffe Aftale med fremmede Regeringer om Ydelse af Bistand ved Inddrivelse og Sikring af Bidrag, der paahviler Personer, der opholder sig her i Landet. Ministeren fastsætter de Regler, der er nødvendige til Gennemførelsen af en saadan Overenskomst, og udfærdiger Bekendtgørelse herom.

§ 27.

Stk. 1. Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1938; fra samme Tidspunkt ophæves:

Frdn. af 10. August 1798 om Underholdsbidrag til fraseparerede Hustruer,

Pl. af 28. Oktober 1805 om Underholdsbidrag til uægte Børn,

Lov Nr. 127 af 15. April 1930 § 18, Stk. 1—3.

Stk. 2. Loven er anvendelig ogsaa med Hensyn til de forinden dens Ikrafttræden begrundede Bidragsforpligtelser. Reglerne om Afsoning kommer til Anvendelse paa alle Bidrag, med Hensyn til hvilke Afsoningsordre ikke er udfærdiget forinden Lovens Ikrafttræden.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Lovforslaget er, bortset fra nedenævnte Ændringer, overensstemmende med det af Regeringen i Rigsdagssamlingen 1935—36 i Folketinget fremsatte Forslag (R. T. 1935—36, Tillæg A., Sp. 2411—2422).

ad § 21.

Som fremhævet i Bemærkningerne til F. 34 § 21 (R. T. 1934—35, Tillæg A. Sp. 2648) bevares efter nugældende Ret de særlige Inddrivelsesmidler vedrørende Underholdsbidrag kun 1 Aar efter Forfaldsdagen, jfr. navnlig Pl. af 28. Oktober 1805. Dette har altid været forstaaet saaledes, at de særlige Inddrivelsesmidler kun kan anvendes med Hensyn til Bidrag, der vedrører det sidste Aar, forinden der fremsættes Begæring om Bidragets Inddrivelse eller foretages anden Handling, som medfører Afrydelse af Forældelsen. Som Følge heraf kan f. Eks., naar Afgørelse i en Sag om Underholdsbidrag til et Barn og dets Moder først træffes 2 Aar efter Barnets Fødsel, de særlige Inddrivelsesmidler kun anvendes med Hensyn til Bidraget til Barnet for det sidste Aar, men ikke med Hensyn til Bidraget for Barnets første Leveaar og heller ikke med Hensyn til Barselsfærdsbidrag og Bidrag til Moderens Underhold før og efter Fødselen.

Tilsvarende Fortolkning har været fulgt med Hensyn til forskudsvis Udbetaling af

Underholdsbidrag. Denne Fortolkning havde klar Hjemmel i Lov Nr. 76 af 20. April 1888 § 4, der fastsatte, at „Bidraget for det sidste Aar“ kunde udbetales forskudsvis. I de senere Love (Lov Nr. 75 af 3. April 1900 § 8 og Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 § 8) siges, at forskudsvis Udbetaling ikke kan kræves af „Bidrag, som er forfaldne til Betaling 1 Aar eller mere, før Begæringen fremsættes“. Denne Udtryksmaade muliggjorde vel en anden Fortolkning, men da det af Lovens Tilblivelseshistorie fremgik, at ingen Realitetsændring var tilsigtet, og da det fandtes naturligt, at kun Bidrag, der kunde inddrives ved de særlige Inddrivelsesmidler, blev udbetalt forskudsvis, har man stadig fastholdt, at forskudsvis Udbetaling kun kunde ske med Hensyn til Bidrag vedrørende det sidste Aar.

Den nugældende Regel om forskudsvis Udbetaling findes i Lov om offentlig Forsorg af 20. Maj 1933 § 190, der fastsætter, at Retten til at kræve Bidrag udbetalt af det offentlige vedvarer til og med Aarsdagen for Bidragets Forfaldsdag. Denne Bestemmelse er af Socialministeriet forstaaet saaledes, at intet Bidrag forfalder før Bidragsresolutionen, og som Følge heraf kan den bidragsberettigede indtil et Aar efter Bidragsresolutionens Udfærdigelse kræve forskudsvis Udbetaling af de ved